

[Statsministeren]

slag har såvel mediekommissionens formand, professor H. P. Clausen, som jeg selv i realiteten givet tilsagn om, at forslag om dagspressens økonomiske problemer skal forelægges folketinget inden udgangen af folketingsåret 1982-83. Det kan lyde som værende langt fremme, og det er klart, at kan det ske tidligere, er det udmærket, men i dag at binde sig til et tidligere tidspunkt forekommer bestemt urealistisk og uklogt.

Hvad angår de former for statsstøtte til de trykte medier, som socialistisk folkeparti foreslår, har jeg kun få bemærkninger. Det kan godt være, at forslagene er meget gode, men jeg ved ikke rigtig, om de kan administreres, og man kan heller ikke se særlig tydeligt eller måske slet ikke se, om det kan ske inden for acceptable økonomiske rammer. Der er megen uklarhed eller måske slet ikke noget tilløb til at fortælle os, hvad det vil koste.

Det kan i øvrigt også godt være, at der er behov for – og det er vel det, som mediekommissionen også skal se på – helt andre typer af løsninger end dem, som SF foreslår.

Men hvad er så den bedste løsning på pressens problemer? Ja, det må vi bede kommissionen om at analysere og komme med forslag om, således at vi har virkelig saglig grund under fødderne, når vi skal tage stilling til tingene.

Det er derfor, mediekommissionen sidder der. Jeg forventer gennem kommissionens arbejde at få at vide, hvilke behov der overhovedet er, hvilke mulige løsninger der findes, og hvad konsekvenserne af disse løsninger er.

Først når denne, jeg kan vel godt kalde det kortlægning har fundet sted, er tiden inde til, at regering og folketing træffer de nødvendige politiske beslutninger, men fornuftigvis – og jeg kan godt sige beklageligvis – heller ikke før.

Med disse bemærkninger skal regeringen derfor indstille til folketinget, at man uanset sympatien for ideen i det forkaster det foreliggende forslag.

Søren Hansen (S):

Socialdemokratiet er enig i det synspunkt, at de trykte medier, herunder naturligvis ikke mindst den trykte dagspresse, er ude i en overordentlig vanskelig situation. Det skal der begribeligvis gøres noget ved, og det er

jo også forklaringen på, at man har fået nedsat mediekommissionen, der bl.a. og måske oven i købet ikke mindst har til opgave netop at tage dette problem op.

Om SFs forslag vil jeg sige, at det er et udmærket katalog, som indeholder mange og måske også brugbare ideer, men det er på den anden side nok lidt vanskeligt på nuværende tidspunkt at finde ud af, om det lige præcis er den type ideer, som er omhandlet af forslaget, der er brug for.

Udviklingen gennem de seneste årtier med en alvorligt hærgende bladdød har givet anledning til alvorlige overvejelser, og det er formentlig baggrunden for SFs forslag og i hvert fald baggrunden for mediekommissionens nedsættelse.

Det er klart, at vi i et demokrati med yttringsfrihed osv. har et overordentlig vigtigt element i dagspressen til sikring af yttringsfriheden. Den gamle bladstruktur, hvor vi havde et antal aviser i store dele af landet, er ændret, og vi har nu meget ofte bladmonopoler eller bladmonopolagtige situationer rundt omkring i landet.

Glædelige tegn er der også, f.eks. har A-pressen jo gennem de seneste måneder indledt en aktion for at få etableret andre typer aviser end dem, der i øjeblikket er eneherkende rundt omkring i landet. Det er nok for tidligt at sige noget om, hvordan det vil gå, men en bevægelse i den retning er altså under opsejling, og det kan vi kun hilse med glæde.

Socialdemokratiet er enig med SF i, at danske dagblade har vanskelige vilkår, og de vilkår er som sagt ikke blevet bedre igennem de seneste år med undtagelse af dette seneste initiativ hos A-pressen, og det er vel dårligt til at undgå, at man i øjeblikket, hvor vi har konflikten kørende, nævner, at den side af sagen heller ikke er med til at gavne situationen for dagspressen.

SFs forslag lider, som statsministeren også var inde på, af en væsentlig mangel, nemlig den, at der ikke siges noget som helst om, hvad gennemførelsen af de der indeholdte forslag vil medføre af økonomiske omkostninger. Regeringen skulle lige prøve en enkelt gang at fremsætte forslag uden at sige noget om, hvad de økonomiske konsekvenser ville være. Det samme krav burde stilles til forslag fra oppositionspartier, men det kan jo være, at SF selv har nogle forestillinger, og